

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne finder, at det franske og det nederlandske nej til EU-forfatningen i sommeren 2005 skal respekteres. Enhver ændring af EU-samarbejdet fordrer enighed landene imellem. På den baggrund beklager forslagsstillerne, at der vedholdende pågår forsøg på en genoplivning af EU-forfatningen blandt medlemslandenes regeringer i almindelighed og i EU's egne institutioner, herunder Europa-Kommissionen og EF-Domstolen, i særdeleshed. Der har til forslagsstillernes forundring bredt sig den opfattelse, at EU uden EU-forfatningen er gået i stå. Det er ingenlunde tilfældet. Alene i 2005 – året for forfatningens fald – fremsatte Kommissionen ifølge sin egen årsopgørelse 411 forslag til henstillinger, vedtagelser, forordninger og direktiver (»Den almindelige beretning om EU's virksomhed 2005« side 22). Det vidner ikke om en forening i stilstand.

Forfatningen skal da også alt muligt andet end at genoplive det i forvejen sprællevende EU-samarbejde. Forfatningen skal under dække af at ville effektivisere samarbejdet indføre flertalsafgørelser på markant flere områder. Den naturlige konsekvens heraf er, at små lande som Danmark langt lettere end tidligere vil kunne stemmes ned. Hertil kommer, at stemmereglerne i Rådet laves om, så landene skal stemme efter størrelse. En mere markant svækkelse af små lande som Danmark, er vanskelig at forestille sig. Forslagsstillerne er derfor foruroligede over, at en række toppolitikere i EU-kredsen arbejder for at genoplive forfatningen. Allerede fordi det som nævnt kræver enighed at ændre traktatgrundlaget, finder forslagsstillerne denne tendens forkastelig og ønsker derfor den danske regering på banen til én gang for alle at slå fast, at der ikke bliver yderligere forhandlinger om det eksisterende forfatningsudkast.

Forslagsstillerne deler opfattelsen af, at EU's traktatgrundlag må ændres. Hvis EU-samarbejdet skal give mening, må pengeomfordelingspolitikken tages ud af traktaten, ligesom der må indføres garantier for alle lande om, at de kan fastholde højere og bedre grænseværdier inden for forbruger-, miljø- og sundhedspolitikken samt en række andre områder. Endvi-

dere må EF-Domstolens politiske virke høre op, hvilket bedst kan ske ved en direkte formulering i traktaten. Der er således en række områder, hvor forslagsstillerne gerne så EU-samarbejdet, som vi kender det i dag, ændret, men det skal ske på en demokratisk måde, og det er ikke demokrati, når et flertal af lande ønsker at fortsætte en proces, som to lande har nedlagt et lovmedholdigt veto imod. Dette er, hvad forslagsstillerne ønsker at den danske regering skal meddele i EU-kredsen.

Genoplivelsesinitiativer

Ifølge artiklen fra EUobserver.com den 9. februar 2007 »Barroso puts pressure on The Hague over EU constitution« lægger Kommissionens formand, José Manuel Barroso, nu pres på den nederlandske regering, idet han opfordrer regeringen til at begynde at bevæge sig i retning mod et kompromis med hensyn til EU-forfatningen. Den nederlandske koalitionsregering har netop indgået en kompromisaftale, som indebærer store ændringer i forhold til den EU-forfatning, som blev forkastet af vælgerne. Aftalen betyder, at Nederlandene vil arbejde for en ny EU-traktat, som »adskiller sig markant i indhold, størrelse og navn fra den gamle forfatningstraktat, som blev forkastet tidligere« (EUobserver.com den 9. februar 2007). Kommissionens formand har på det kraftigste opfordret Nederlandene til at komme videre med ratifikationsprocessen: »Nederlandene har underskrevet forfatningstraktaten og har derfor også en forpligtelse til at ratificere den« (EUobserver.com den 9. februar 2007). Formanden medgiver dog, at tilhængerne af EU-forfatningen må acceptere, at den ikke kan vedtages uændret, men slår samtidig fast, at det er skeptikerne, der først og fremmest må bevæge sig: »Nederlandene må forstå, at de må bevæge sig i retning af de lande, der allerede har ratificeret« (EUobserver.com den 9. februar 2007). Flere nederlandske parlamentarikere beskylder Kommissionens formand for at lægge hele skylden for den strandede EU-forfatning på Frankrig og Nederlandene. De nederlandske og de franske vælgere var nogle af de få, der fik mulighed